

да сондира главнитѣ житарски фирми за реколтата и гдѣ би се намѣрили, въ случай на война, голѣми житни складове. Х. Мина взелъ съ себе си довѣренія свой секретарь Ташауера, сега управитель на картонажната фабрика въ Баня-Костенецъ, и пропѣтувалъ Яшъ, Букурещъ, Браила, Галацъ, гдѣто сондиралъ канторитѣ на Евл. Георгиевъ, Рали, Маврокордато, слѣдъ това заминалъ за Русе, Габрово, Казанлъкъ, гдѣто повикалъ отъ Цариградъ Атанасакя Стефановичъ, а прѣзъ февруарий се завръща въ Одеса. Когато търгътъ по доставката на храната за рускитѣ войски по войната съ Турция останалъ върху съдружието „Грегеръ, Горвещъ и Коганъ“, Н. Николаевичъ прѣдложилъ да влѣзе въ прѣдприятието и х. Мина, като способенъ и честенъ българинъ. Пашевъ билъ приетъ при участие 5⁰%, да прѣдставлява съдружието при главната квартира и да бѣде главенъ ревизоръ на смѣткитѣ на сдружението до свършване на войната. Слѣдъ обявяване на войната, Пашевъ потеглилъ отъ Кишиневъ съ 40 души свои помощници, като се движилъ по-нататъкъ съгласно изискванията и разположенията на войскитѣ и ги снабдявалъ съ храна. Х. Мина слѣдвалъ квартирата на главнокомандующия до Санъ-Стефано и се ползувалъ съ особнитѣ симпатии на Н. Николаевича и генер. Скобелева, които му давали достѣпъ въ военнитѣ клубове, а често билъ изслушванъ и въ военнитѣ сѣвѣти, като човѣкъ добръ запознатъ съ условията въ България и имеющъ силата да внушава на селенитѣ чувства на смѣлость при опаснитѣ рекогносцировки и прѣминавания прѣзъ балканскитѣ пѣтеки. Когато рускитѣ войски били въ С.-Стефано, Пашевъ ги продоволствувалъ отъ Цариградъ. Николай Николаевичъ, обаче, заминава за Русия, безъ да подпише платежнитѣ заповѣди за изплащане сумата 6 милиона рубли на подрядчицитѣ. Замѣстникътъ му Тотлебенъ, като антисимитъ, съ недовѣрие гледалъ